

6. Fra „*Dansk Fiskeriforening*“ om Anlæg af en centralt beliggende Fiskerihavn ved Vorupør. (Indbragt den 13. December ved *Formanden*).

Andragendet er saalydende:

Vesterhavet, eller i udvidet Forstand Nordsøen, er Nordevropas rigeske Fiskehav. Der opfiskes aarlig i Nordsøen Fisk af forskellig Slags til en Værdi af omkring 200 Mill. Kr., hvoraf danske Fiskere for Tiden neppe opfiske  $1\frac{1}{2}$  pCt.

Grunden hertil er ikke, at danske Fiskere i Snille, Mod og Udholdenhed staa tilbage for Nabostaternes Fiskere, men derimod, at der for disse er fremskaffet Betingelser, som vore savne. Ikke alene er der i Tyskland, Holland, England og Norge en Række Fiskerihavne, hvorfra Fiskeriet kan drives, selv med de største Fartøjer, men Regeringerne, Storkapitalen, Storhandelen, den industrielle Virksomhed og Videnskaben have i nævnte Lande arbejdet Haand i Haand for at tilvejebringe de bedst mulige Betingelser for at udnytte det søgaaende Fiskeri paa den mest intensive Maade. Der er i disse Lande udført et lige saa stort Arbejde for at fremme Fiskeridriften som herhjemme for at fremme Landbruget.

Den betydelige Fremgang, vort søgaaende Fiskeri, til Trods for nævnte manglende Betingelser, desuagtet har haft i de sidste 10 Aar, skyldes væsentligst Fiskernes Ihærdighed og Dygtighed. Men Fiskerne har manglet centraltbeliggende Havne, hvorfra de kunde drive Fiskeri af enhver Art. De have ikke, som f. Eks. norske Fiskere, kunnet sælge Fangst af enhver Art til kapitalstærke, velindarbejdede Firmaer, der efter en hundreedaarig traditionel Erfaring og Udvikling behandle den indfangede Fisk og have indarbejdet et Verdensmarked for Torsk, Sild, Anchiovis, Makrel, Sej, Langer, Kuller i de senere Aar tillige for Hummer og Krabber. Vort søgaaende Fiskeri er derimod udviklet ganske ensidigt og har til Dato (med Undtagelse af de af Konsul Lauritzen, Esbjerg, i de sidste Par Aar startede Fiskerier i Nordsøen og under Island) i det store og væsentligste indskrænket sig til Snurrevaadsfiskeri efter Rødspætter i Kattegat, Skagerrak og Vesterhavet samt, særlig i de senere Aar, Linefiskeri efter Kuller og Torsk.

Vor søgaaende Fiskerflaade tæller ikke desto mindre i Øjeblikket ca. 500 Kuttere og større Dæksbaade med en Besætning af mellem 2—3000 Fiskere, der opfiske ca.  $\frac{1}{3}$  af Landets samlede Indtægt af Fisk.

Men om vort stærkt voksende søgaaende Fiskeri yderligere skal kunne udvikles tidsmæssigt og bringes paa Højde med norsk, svensk og skotsk Fiskeri, vil være afhængig af, at der mellem Skagen og Esbjerg bygges mindst én større centraltbeliggende Fiskerihavn, der til enhver Tid kan besejles af større og mindre Fiskerifartøjer. Kun fra en saadan Havn kan et dansk, virkeligt Havfiskeri i Nordsøen udvikles, og kun herfra ville danske Fiskere efterhaanden i større Antal og med større Fartøjer kunne trænge frem til Færøernes og Islands Fiskebanker.

For over to Menneskealderne siden rejstes Vestkysthavnesagen af patriotiske Mænd, der forudsaa dens Betydning for vort lille Lands økonomiske Udvikling.

Stedlige Krav om mindre Havne, Moleanlæg, Redningsdampere og Faresignationstationer ere beredvilligt imødekomne af Regering og Rigsdag, men Vestkysthavnesagen savner endnu sin Løsning; thi Esbjerg Havn og Kattegathavnene kunne ikke løse det store Spørgsmaal, Udviklingen af et virkeligt søgaaende Fiskeri, og de øvrige nævnte Foranstaltninger have kun Betydning i human Henseende.

Nu rejstes Kravet om Vestkysthavnen atter i fuld Enighed fra Bestyrelserne for de Fiskeriforeninger, der repræsenterer Landets søgaaende Kutterfiskeri, og naar denne Enighed er til Stede, er det i Erkendelse af, at en centralbeliggende Havn er den absolute Betingelse for Udviklingen af vort søgaaende Fiskeri og en nødvendig Basis for dette for at kunne optage Konkurrencen med andre Nationer.

Fiskerne have ved Behandlingen og Drøftelsen af dette Spørgsmaal ikke i nogen Henseende villet træde i Vejen for de lokale Fiskerierinteresser, der have fremsat Kravene om en mindre Fiskerihavn ved Hirtshals, om forbedrede Besejlingsforhold ved Thyborøn (med tilstrækkelig Bolværksplads i Lemvig Havn for at komme af med Fangsten) eller om et nyt Udløb af Ringkøbing Fjord, der som et nyt Thyborøn kan besejles af mindre Dæksfartøjer — ja, man erkender endogsaa, at nævnte Kravs Imødekommen i flere Henseender vil kunne faa nogen Betydning for det nuværende Kutterfiskeri; men et vidt udgaaende Havfiskeri vil ikke dermed fremmes.